

**LIETUVOS BANKO
PRIEŽIŪROS TARNYBOS
FINANSINIŲ PASLAUGŲ IR RINKŲ PRIEŽIŪROS DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL I. I. IR AB „LIETUVOS DRAUDIMAS“ GINČO NAGRINĖJIMO**

2018 m. gegužės 16 d. Nr. 242-204
Vilnius

Lietuvos bankas gavo I. I. (toliau – pareiškėja) kreipimąsi, kuriuo pareiškėja prašė išnagrinėti tarp jos ir AB „Lietuvos draudimas“ (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

2016 m. gegužės 6 d. pareiškėja su draudiku sudarė Būsto draudimo sutartį (toliau – Draudimo sutartis), kurią patvirtina Būsto draudimo liudijimas, serija (*duomenys neskelbtini*) (toliau – Draudimo liudijimas). Draudimo sutartimi buvo apdraustas pareiškėjai priklausantis būstas ir jame esantis namų turtas adresu: (*duomenys neskelbtini*). Draudimo sutarties neatskiriama dalis yra Būsto draudimo taisyklės Nr. 067 (2016-01-26 redakcija, galioja nuo 2016-02-01) (toliau – Taisyklės).

2016 m. birželio 2 d. pareiškėja pateikė draudikui pranešimą apie draudžiamąjį įvykį, kurio metu buvo sudaužytas mobilusis telefonas *Samsung Galaxy S5*. Draudikas dėl minėto įvykio atsisakė mokėti draudimo išmoką motyvuodamas tuo, kad pagal pareiškėjos pasirinktą draudimo apsaugos variantą mobiliesiems telefonams, nešiojamiems ir planšetiniams kompiuteriams draudimo apsauga nėra taikoma. 2016 m. lapkričio 7 d. Draudimo sutartis buvo pakoreguota ir į ją buvo įtraukta mobiliųjų telefonų apsauga.

2016 m. gruodžio 2 d. pareiškėja draudiką informavo apie 2016 m. lapkričio 28 d. draudžiamąjį įvykį, kurio metu sudužo mobiliojo telefono *Samsung Galaxy S5* ekranas ir kvėpalų buteliukas. Draudikui tiriant 2016 m. lapkričio 28 d. įvykio aplinkybes, pareiškėjos buvo paprašyta pateikti mobiliojo telefono įsigijimo dokumentus ir dokumentus, patvirtinančius, kad po 2016 m. birželio 2 d. įvykio telefonas buvo suremontuotas. Pareiškėja draudikui pateikė 2016 m. liepos 22 d. kasos pajamų orderį (*duomenys neskelbtini*), kuriame nurodyta 150 Eur suma ir suteikta paslauga: „Mobilusis telefonas Samsung G900F remontas“ ir UAB „Mobili linija“ dokumentą, kuriame matyti, kad buvo pirktas telefonas *Samgung G900*, ir išdėstytas įmokų mokėjimų grafikas, tačiau dokumente yra uždengti pirkėjo duomenys, pirkimo data bei telefono IMEI kodas.

Draudikas telefonu kreipėsi į pareiškėją, nurodydamas, kad iš pateiktų dokumentų nėra galimybės identifikuoti telefono savininko, todėl draudikas, siekdamas nustatyti, ar sugadintas telefonas tikrai priklauso pareiškėjai, paprašė nurodyti, kokiam tinklui priklausanti kortelė įvykio dieną buvo telefone, ir kartu paprašė pateikti sutikimą kreiptis į tą mobiliojo tinklo operatorių dėl informacijos apie pareiškėjai priklausantį numerį suteikimo. Pareiškėja iš pradžių teigė, kad tiek įvykio metu, tiek pokalbio su draudiku metu naudojasi tuo pačiu UAB „Bitė Lietuva“ tinkle esančiu numeriu, tačiau vėliau teigė nebepamenanti, kokia kortelė buvo telefone, ir nurodė, kad nesupranta draudiko prašomo pateikti sutikimo prasmės.

2017 m. sausio 30 d. draudikas priėmė sprendimą išmokėti draudimo išmoką dėl sudužusių kvėpalų, tačiau atsisakė mokėti draudimo išmoką už sugadintą mobilųjį telefoną, nurodydamas, kad, atsižvelgdamas į pateiktą prieštarinę informaciją dėl įvykio, kurio metu buvo sugadintas mobilusis telefonas *Samsung Galaxy S5*, jis, vadovaudamasis Taisyklių C dalies III skyriaus 2.10 punkto g papunkčiu, pareiškėjos paprašė pateikti sutikimą, kad būtų patikrinta informacija apie telefono aktyvumą operatoriaus tinkle, tačiau, kadangi pareiškėja jo nepateikė, draudikas draudimo

išmokos išmokėti negali. Draudikas taip pat pažymėjo, kad pateikus prašomą sutikimą priimtas sprendimas gali būti peržiūrėtas.

2017 m. kovo 15 d. pareiškėja draudikui pateikė sutikimą tikrinti sudužusio telefono aktyvumą UAB „Bitė Lietuva“ tinkle, tačiau iš šio mobiliojo ryšio operatoriaus buvo gautas atsakymas, kad pareiškėjos nurodytas abonentinis numeris nepriklauso UAB „Bitė Lietuva“ ir telefonas, kurio IMEI (*duomenys neskelbtini*), buvo naudotas su numeriu, nepriklausančiu pareiškėjai. Draudikas papildomai pažymėjo, kad pateikdama sutikimą pareiškėja nurodė, kad sudužęs telefonas *Samsung Galaxy S5* ir abonentas priklauso jai. Taip pat pareiškėja nurodė, kad įvykio metu telefone nebuvo SIM kortelės, tačiau draudikas pažymėjo, kad registruojant įvykį pareiškėja teigė, kad skambino tuo pačiu, sudužusiu telefonu. Draudikas, atsižvelgdamas į UAB „Bitė Lietuva“ atsakymą ir pareiškėjos nurodomą prieštaringą informaciją, dar kartą pareiškėjos paprašė duoti sutikimą (telefono ar abonentinio numerio savininko vardu) sutikrinti informaciją apie telefono aktyvumą operatoriaus tinkle ir nurodė, kad tokio sutikimo nepateikus sprendimas nebus keičiamas. Tuomet pareiškėja pateikė Judriojo ryšio teikimo sutartį su UAB „Tele2“ ir sutikimus dėl kitų mobiliojo ryšio tinklų. Draudikas, įvertinęs gautą informaciją, nurodė, kad Judriojo ryšio teikimo sutartis buvo sudaryta dėl kito telefono – *Samsung Galaxy S7*. Taip pat pažymėjo, kad iš UAB „Tele2“ gauta informacija patvirtino, kad įvykio metu sugadintas telefonas pastaruosius 6 mėnesius „Tele2“ tinkle registruotas nebuvo, todėl nurodė, kad pagrindo keisti priimtą sprendimą draudikas neturi.

Pareiškėja nesutikdama su sprendimu kreipėsi į Lietuvos banką nurodydama, kad įvykio metu turėjo du telefonus, ir telefonui, kuris buvo naudojamas su „Ežio prepaid SIM kortele“, iškritus iš krepšio jis sudužo. Pareiškėja prašė rekomenduoti draudikui išmokėti draudimo išmoką, atlyginančią žalą dėl telefono sudužimo, kadangi, pareiškėjos teigimu, draudikui buvo pateikti visi žalai administruoti reikalingi dokumentai.

Draudikas, pateikdamas atsiliepimą dėl pareiškėjos kreipimesi nurodytų aplinkybių, pažymėjo, kad, vadovaujantis Taisyklių A dalies IV skyriaus 1.17 papunkčiu, nuostoliai neatlyginami, jei nėra pateiktos sugadintų, dingusių ar sunaikintų daiktų remonto sąskaitos, pirkimo sąskaitos bei čekiai, naudojimosi instrukcijos bei kiti dokumentai, būtini sunaikinimo, sugadinimo priežastims, aplinkybėms bei nuostolio dydžiui ir kaltininkui nustatyti, taip pat šių daiktų turėjimo įrodymai (įsigijimo dokumentai, nuotraukos ar kiti objektyvūs daikto turėjimą patvirtinantys įrodymai). Draudikas nurodė, kad, atsižvelgiant į tai, jog telefono *Samsung Galaxy S5* įsigijimo dokumentai nebuvo pateikti, buvo reikalinga užklausti mobiliojo ryšio operatorių apie telefono aktyvumą operatoriaus tinkle, todėl pareiškėjos buvo prašyta pateikti sutikimą. Gavus pareiškėjos sutikimą buvo užklaustas mobiliojo ryšio operatorius „Bitė Lietuva“, iš kurio gautas atsakymas, kad abonentinis (*duomenys neskelbtini*) nepriklauso UAB „Bitė Lietuva“ ir telefonas, kurio IMEI (*duomenys neskelbtini*), naudotas su numeriu, nepriklausančiu pareiškėjai. UAB „Bitė Lietuva“ atsakyme taip pat nurodyta, kad, norint gauti informaciją apie telefono naudojimą, reikalingas savininko sutikimas. Draudikas pažymėjo, kad telefono savininko sutikimas nebuvo gautas. Taip pat nurodė, kad pareiškėja teikia klaidinančią informaciją, nurodydama, kad įvykio metu telefone nebuvo SIM kortelės, nors registruodama įvykį, teigė, kad būtent juo buvo skambinama. Draudikas nurodo, kad iš pareiškėjos taip pat buvo gautas sutikimas užklausti „Tele2“ ryšio operatorių dėl telefono *Samsung S7* (nors žala administruojama dėl telefono *Samsung Galaxy S5*) ir abonto (*duomenys neskelbtini*) aktyvumo jų tinkle, tačiau 2017 m. kovo 29 d. iš UAB „TELE2“ buvo gautas atsakymas, kad pastaruosius 6 mėnesius minėta įranga „Tele2“ tinkle registruota nebuvo.

Draudikas papildomai pažymėjo, kad kreipimesi į Lietuvos banką pareiškėja nurodė, kad įvykio metu telefonas buvo naudojamas su „Ežio prepaid SIM kortele“, kuri veikia „Telia“ tinkle, tačiau draudikas nurodė, kad UAB „Telia“ patvirtino, kad įvykio metu sugadintas mobilusis telefonas „Telia“ tinkle niekada nebuvo naudotas. Atsižvelgdamas į išdėstytas aplinkybes draudikas nurodė, kad pareiškėjai nepateikus telefono įsigijimo dokumentų ir tikrojo telefono

savininko sutikimo patikrinti informaciją apie telefono aktyvumą operatoriaus tinkle, draudikas neturi pagrindo keisti priimtą sprendimą ir prašo pareiškėjos reikalavimą atmesti.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių, patvirtintų Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23, 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą, kurio pagrindu priimamas sprendimas.

Atsižvelgiant į ginčo šalių paaiškinimus ir pateiktus įrodymus, darytina išvada, kad šalių ginčas kilo dėl draudiko sprendimo atsisakyti mokėti draudimo išmoką, atlyginančią žalą dėl mobiliojo telefono *Samsung Galaxy S5* 2016 m. lapkričio 28 d. įvykio metu sugadinimo, pagrįstumo.

Vadovaujantis Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo 2 straipsnio 10 dalimi, draudimo apsauga – tai draudiko įsipareigojimas mokėti draudimo išmoką įvykus draudžiamajam įvykiui. Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (CK) 6.987 straipsnyje nustatyta, kad draudimo sutartimi draudikas įsipareigoja už sutartyje nustatytą draudimo įmoką sumokėti draudėjui arba trečiajam asmeniui, kurio naudai sudaryta sutartis, įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytą draudimo išmoką, apskaičiuotą įstatyme ar draudimo sutartyje nustatyta tvarka, jeigu įvyksta įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytas draudžiamasis įvykis.

Šalių sudaryta sutartis (turto draudimo sutartis) yra savanoriška, todėl draudikas tokio pobūdžio sutartyse gali savo nuožiūra pasiūlyti sąlygas, susijusias su teikiama draudimo apsauga. Draudimo sutartimi draudimo objektui teikiama apsauga nėra absoliuti – draudikas, prisiimdamas draudimo riziką, nustato draudimo sutartimi suteikiamos draudimo apsaugos ribas. Galiojantys teisės aktai leidžia draudikui nustatyti prisiimamos draudimo rizikos ir teikiamos draudimo apsaugos ribas – atvejus, kada mokama draudimo išmoka, ir atvejus, kada draudikas yra atleidžiamas nuo pareigos mokėti draudimo išmoką. Sudarydamas draudimo sutartį draudikas pasiūlo sąlygas, kurios apibrėžia jo prisiimamos rizikos ribas, ir pagal tai apskaičiuoja draudimo įmokos dydį. Draudimo apsauga nustatoma tiek draudiko parengtose draudimo rūšies taisyklėse, tiek draudimo liudijime aptartose individualiose sąlygose (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2012 m. kovo 13 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-91/2012). Pareiga mokėti draudimo išmoką draudikui kyla tik tada, kai įvykio aplinkybės atitinka konkrečius draudimo sutartyje nurodytus draudžiamąjį įvykio požymius, o įvykiai neatitinka nedraudžiamųjų įvykių apibrėžimo.

Draudimo liudijime nurodyta, kad Draudimo sutartimi draudžiami „Mobilieji telefonai, nešiojami kompiuteriai ir planšetiniai kompiuteriai visų rizikų draudimu (Taisyklių A.IV dalies 1.17 papunktis) iki 1000 €“. Remiantis Taisyklių A.IV dalies 1.17 papunkčiu, pažymėtina, kad draudimo sutarties šalims susitarus dėl maksimalaus draudimo varianto draudimo sutarčiai taikymo, pagal maksimalaus draudimo sąlygas (Taisyklių A.IV dalies 1.12 papunktis) draudimo apsauga galioja draudėjui ar jo šeimos nariams priklausantiems mobiliesiems telefonams, planšetiniams kompiuteriams ir nešiojamiems kompiuteriams. Remiantis Taisyklių A.I dalies 2 punktu, pažymėtina, kad šeimos nariais pripažįstamas draudėjo sutuoktinis arba kartu su draudėju gyvenantys bendro ūkio siejami: nesusituokę asmenys, draudėjo vaikai (įvaikiai) ir jų sutuoktiniai (sugyventiniai), vaikaičiai, tėvai (itėviai), seneliai, broliai, seserys.

Taisyklių A.IV dalies 1.12 papunktis nustato, kad pagal visų rizikų draudimo sąlygas apdrausto turto draudimo apsauga taikoma dėl bet kokio apdrausto turto (įskaitant ir mobiliuosius telefonus, nešiojamus kompiuterius ir planšetinius kompiuterius, jei dėl jų draudimo šalys draudimo sutarties sudarymo metu atskirai susitaria) sugadinimo, sunaikinimo ar praradimo, kurie staiga ir netikėtai įvyksta draudimo apsaugos galiojimo metu, išskyrus įvykius, nurodytus Taisyklių A.IV dalies 1.1–1.12 papunkčiuose ir Taisyklių A.IV dalies 4 punkte. Taisyklių A dalies IV skyriaus 1.17 papunktyje nurodyta, kad nuostoliai neatlyginami, jei per draudimo sutarties

laikotarpį, bet ne trumpiau nei per vienus kalendorinius metus įvyko daugiau nei 2 įvykiai, taip pat kai nėra pateiktos sugadintų, dingusių ar sunaikintų daiktų remonto sąskaitos, pirkimo sąskaitos bei čekiai, naudojimosi instrukcijos bei kiti dokumentai, būtini sunaikinimo, sugadinimo priežastims, aplinkybėms bei nuostolio dydžiui ir kaltininkui nustatyti, taip pat šių daiktų turėjimo įrodymai (įsigijimo dokumentai, nuotraukos ar kiti objektyvūs daikto turėjimą patvirtinantys įrodymai). Todėl, remiantis nurodytomis Taisyklių nuostatomis, darytina išvada, kad šalys, sudarydamos Draudimo sutartį, susitarė, kad draudikas išmokės draudimo išmoką iki 1 000 Eur sumos dėl draudėjui ar Taisyklių A.I dalies 2 punkte nurodytam jo šeimos nariui priklausančio mobiliojo telefono, nešiojamo kompiuterio ir planšetinio kompiuterio sugadinimo, sunaikinimo ir praradimo, kurį lėmė staigus ir netikėtas įvykis, nepatenkantis į Taisyklėse nustatytą bendrųjų nedraudžiamųjų įvykių sąrašą, taip pat į Taisyklių A dalies IV skyriaus 1.17 papunktyje nustatytas draudimo išmokos mokėjimo išimtis.

Remiantis ginčo šalių pateiktais dokumentais ir paaiškinimais, nustatyta, kad nagrinėjamu atveju pareiškėja teigė, kad mobilusis telefonas *Samsung Galaxy S5* 2016 m. lapkričio 28 d. įvykio metu jai priklausė nuosavybės teise. Draudikas, siekdamas patikrinti pareiškėjos nurodytas aplinkybes ir vadovaudamasis Taisyklių A dalies IV skyriaus 1.17 papunktyje nustatyta draudėjo pareiga įrodymais pagrįsti apdrausto mobiliojo telefono turėjimo faktą, 2016 m. lapkričio 28 d. įvykio administravimo metu pareiškėjos paprašė pateikti mobiliojo telefono *Samsung Galaxy S5* įsigijimo dokumentus ar kitus objektyvius mobiliojo telefono turėjimą patvirtinančius įrodymus.

Kasacinis teismas yra ne kartą konstatavęs, kad draudimo sutartis yra fiduciarinė, t. y. grindžiama jos šalių didžiausio tarpusavio pasitikėjimo principu, dėl to draudimo sutarties šalys privalo būti viena kitai absoliučiai atviros ir atskleisti viena kitai visą informaciją, kuri gali būti reikšminga šiai sutarčiai sudaryti bei jos sąlygoms nustatyti ir vykdyti (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2008 m. lapkričio 17 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-518/2008). Draudimo santykių ypatumai lemia šių santykių dalyvių pareigą ypač glaudžiai bendradarbiauti ir kooperuotis, padedant įgyvendinti vienas kitam savo teises bei vykdyti pareigas (CK 6.38 straipsnio 3 dalis). Be to, CK 6.38 straipsnyje įtvirtinti prievolių vykdymo principai šalis įpareigoja prievolės vykdyti sąžiningai ir tinkamai. Vadovaudamasis Draudimo įstatymo 98 straipsnio 1 dalimi, draudėjas privalo pateikti draudikui visus turimus dokumentus ir informaciją apie draudžiamą įvykio aplinkybes ir pasekmes, būtinus nustatant draudimo išmokos dydį. Pagal Draudimo įstatymo 98 straipsnio 3 dalies 1 punktą, draudikas neturi teisės išmokėti draudimo išmokos ar atsisakyti ją išmokėti, neįsitikinęs, kad draudžiamasis įvykis buvo. Tai reiškia, kad draudimo sutarties šalys privalo elgtis sąžiningai, turi tarpusavyje bendradarbiauti, būti atviros ir teikti viena kitai reikiamą teisingą ir išsamią informaciją. Jeigu draudikas negali įsitikinti draudžiamą įvykio buvimu, nes draudėjas netinkamai vykdo minėtas pareigas, draudikas neturi teisės mokėti draudimo išmokos, t. y. draudėjui tenka dėl netinkamo prievolių vykdymo kylančios neigiamos pasekmės.

Vertinant Lietuvos bankui pateiktus duomenis, pažymėtina, kad draudikui paprašius pateikti telefono įsigijimo dokumentus pareiškėja pateikė nuotraukoje užfiksuotą UAB „Mobilinė linija“ dokumentą, kuriame matyti, kad buvo pirktas telefonas *Samsung Galaxy G900*, bei išdėstytas įmokų už šį telefoną mokėjimų grafikas, tačiau dokumente yra uždengti pirkėjo duomenys, pirkimo data bei telefono IMEI kodas. Gavęs šį dokumentą, draudikas kreipėsi telefonu į pareiškėją, prašydamas pateikti dokumentą, kuriame nebūtų uždengti pirkėjo ir telefono duomenys, tačiau pareiškėja nurodė, kad telefoną pirko iš privataus asmens, ir prašomo dokumento nepateikė. Taip pat pareiškėja draudikui teikė Judriojo ryšio teikimo sutartį, sudarytą tarp UAB „Tele2“ ir pareiškėjos, tačiau ši sutartis buvo sudaryta dėl kito telefono – *Samsung Galaxy S7*. Draudikas, atsižvelgdamas į pareiškėjos teikiamą klaidinančią informaciją bei į tai, kad telefono įsigijimo dokumentai nebuvo pateikti, paprašė pareiškėjos pateikti sutikimą užklausti mobiliojo ryšio operatorių apie telefono aktyvumą operatoriaus tinkle.

Iš Lietuvos bankui pateiktų duomenų nustatyta, kad, pranešdama apie įvykį, pareiškėja draudikui nurodė, kad telefonas įvykio metu buvo naudotas mobiliojo operatoriaus „Bitė Lietuva“ tinkle, tačiau UAB „Bitė Lietuva“ draudikui pateikė atsakymą, kad pareiškėjos nurodytas abonentinis numeris nepriklauso UAB „Bitė Lietuva“ ir mobilusis telefonas *Samsung Galaxy S5* naudotas su numeriu, nepriklausančiu pareiškėjai. UAB „Bitė Lietuva“ savo atsakyme taip pat nurodė, kad, norint gauti informaciją apie telefono naudojimą, reikalingas savininko sutikimas, tuo pagrindu draudikas dar kartą kreipėsi į pareiškėją prašydamas pateikti telefono savininko sutikimą, tačiau pareiškėja tokio sutikimo nepateikė. Vėliau pareiškėja draudikui nurodė, kad įvykio metu telefone galėjo būti naudojama mobiliojo ryšio operatoriui „Tele2“ priklausanti kortelė, tačiau UAB „Tele2“ draudikui nurodė, kad telefonas *Samsung Galaxy S5* „Tele2“ tinkle per pastaruosius 6 mėnesius registruotas nebuvo. Kreipimesi į Lietuvos banką pareiškėja teigė, kad įvykio metu telefone buvo naudojama „Ežio prepay SIM kortelė“, kuri veikia „Telia“ tinkle, tačiau draudikas su atsiliepimu į pareiškėjos kreipimąsi pateikė UAB „Telia“ atsakymą, kuriame nurodyta, kad įvykio metu sugadintas mobilusis telefonas „Telia“ tinkle niekada nebuvo naudotas.

Lietuvos banko vertinimu, pirmiau nurodytos aplinkybės patvirtina draudiko teiginius, kad pareiškėja klaidino draudiką pateikdama prieštaraujančią arba neišsamią informaciją. Taip pat iš pateiktos informacijos matyti, kad draudikas dėjo visas reikiamas pastangas, siekdamas nustatyti mobiliojo telefono savininką. Pažymėtina, kad pareiškėjai nepateikus objektyvių įrodymų, patvirtinančių, kad telefonas *Samsung Galaxy S5* nuosavybės teise priklauso pareiškėjai, draudikas kreipėsi į visus pareiškėjos nurodytus mobiliųjų tinklų operatorius, siekdamas patikrinti pareiškėjos nurodytas aplinkybes dėl mobiliojo ryšio telefono turėjimo. Atsižvelgiant į tai ir įvertinus aplinkybę, kad draudikui nebuvo pateikti objektyvūs įrodymai, patvirtinantys pareiškėjos draudikui nurodytas aplinkybes, kad 2016 m. lapkričio 28 d. įvykio metu buvo sugadintas pareiškėjai nuosavybės teise priklausantis telefonas *Samsung Galaxy S5*, draudiko sprendimas taikyti Taisyklių A.IV dalies 1.17 papunktyje nustatytas draudimo išmokos dėl mobiliųjų telefonų sugadinimų mokėjimo išimtis yra pagrįstas. Todėl, remiantis Lietuvos banko nustatytomis aplinkybėmis, pažymėtina, kad pareiškėjos reikalavimas mokėti draudimo išmoką, atlyginančią žalą dėl mobiliojo telefono *Samsung Galaxy S5* 2016 m. lapkričio 28 d. įvykio metu sugadinimo, yra nepagrįstas, todėl atmestinas.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjos I. I. reikalavimus.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl ginčo sprendimo kreiptis į teismą arba kitą ginčų nagrinėjimo instituciją įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu.